

Arrest

nr. 87 766 van 18 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 10 februari 2011, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 24 april 2012, verstuurd op dezelfde dag.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van het dorp Mamakhel (district Sherzad, provincie Nangarhar) afkomstig te zijn. U bent een Pashtoun van etnische origine. U woonde met uw zus en moeder in het dorp. Uw vader was politiemans en werkte in de hoofdstad Kabul. U bent drie jaar naar school gegaan. U hield zich voornamelijk bezig met landbouwactiviteiten. U bewerkte met uw schoonbroer de gronden van uw familie. In 2007 werd uw vader het slachtoffer van een dodelijke aanslag op een bus met politiemensen in Kabul. Enkele jaren na de dood van uw vader kreeg u een brief van de Taliban. Zij vroegen u met hen mee te werken. U reageerde niet op deze brief en kreeg

later een tweede brief. De Taliban zeiden dat ze u, net als uw vader, zouden doden. U vreesde voor uw leven en leefde nog een maand binnenshuis. In die periode regelde uw schoonbroer een aantal zaken met een smokkelaar. Vervolgens bent u naar de luchthaven van Kabul gegaan. Drie verschillende vluchten brachten u achtereenvolgens naar Dubai, Doha en Teheran. Vanuit Teheran bent u over land verder gereisd. Via Turkije, Griekenland (waar u een drietal maanden verbleef), Italië en Frankrijk bent u naar België gekomen. Op 10/02/2011 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan. U stelt dat u niet terug kan naar Afghanistan waar de Taliban u dreigen te doden. Bovendien acht u de algemene situatie in uw land van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt. Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een kopie van uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), het militair boekje van uw vader, enkele brieven die aantonen dat uw vader werd gepromoveerd en een attest dat stelt dat uw vader een martelaar werd."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Er dient immers te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u effectief in Mamakhel gewoond heeft en er aldus van afkomstig bent. Ten eerste is uw geografische kennis van de regio waar u uw leven lang zou hebben gewoond zeer beperkt. U noemt enkele namen van dorpen die rond Mamakhel gelegen zijn maar geconfronteerd met namen van andere dorpen zoals Langarkhel (CGVS, p.8), Alekzai (CGVS, p.8), Salamkhel (CGVS, p.9) en Akramkhel (CGVS, p.9), dorpen die volgens de informatie nochtans dichtbij Mamakhel liggen, stelt u deze niet te kennen. Dit is zeer merkwaardig. Ook Azra, de naam van het aangrenzende district, zegt u niets (CGVS, p.9). Ook dit mag erg verbazen. Over Paktya, de provincie waartoe Azra behoort en die aan uw district grenst, zegt u enkel dat u die naam al eens heeft gehoord (CGVS, p.9). U blijkt niet eens te weten dat Paktya een provincie is; u zegt dat u geen details kent (CGVS, p.9). Ook Qarghayi, een ander district dat aan Sherzad grenst, kent u niet (CGVS, p.7) en u meent verder ten onrechte dat de provincie Laghman, waar het district Qarghayi deel van uitmaakt, geen grens heeft met uw district (CGVS, p.7,8). Dit alles is opmerkelijk. Evenmin bent u ervan op de hoogte dat uw district Sherzad een grens heeft met het buurland Pakistan (CGVS, p.7). Er kan nochtans worden aangenomen dat u dit zou weten indien u werkelijk steeds in dit district woonachtig bent geweest. Voorts kent u behalve Laghman geen andere provincies die, net zoals Nangarhar, in het oosten van Afghanistan kunnen worden gesitueerd (CGVS, p.7). Gevraagd naar andere provincies van Afghanistan, kan u er (slechts) een zestal noemen (CGVS, p.8) maar heeft u geen idee waar deze provincies gelegen zijn. U weet bijvoorbeeld niet of Herat al dan niet ver van Nangarhar ligt (CGVS, p.8) en u kan niet zeggen in welk deel van Afghanistan Kandahar ligt (CGVS, p.8). Ook als u wordt gevraagd of u steden van Afghanistan kent, noemt u slechts Jalalabad en zegt u geen andere Afghaanse steden bij naam te kennen (CGVS, p.8). Gevraagd of u ooit gehoord heeft van steden als Mazar-i Sharif of Charikar antwoordt u bevestigend maar weet u dan weer niet aan te geven waar deze steden zich zouden situeren (CGVS, p.8). Dit alles is zeer merkwaardig en doet ernstig afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Bovendien dient te worden vastgesteld dat u weinig op de hoogte bent van de situatie in uw dorp en regio. Hoewel u beweert dat er zeer veel incidenten met de Taliban waren, kan u slechts één voorbeeld van dergelijk voorval geven (CGVS, p.11). Dit is opmerkelijk. Voorts beweert u dat niemand van uw dorp ging stemmen en dat zij die dit toch wensten te doen, helemaal naar Jalalabad moesten om hun stem uit te brengen (CGVS, p.10). Dit is niet correct. Uit de informatie blijkt er bij de verkiezingen van 2010 stemlokalen werden geopend in de kliniek en in de hogeschool van Mamakhel. Er werden naar schatting drieduizend stemgerechtigden verwacht. Op de vraag of er soms Amerikaanse soldaten in uw dorp kwamen, stelt u dat ze misschien wel kwamen maar dat u ze niet heeft gezien (CGVS, p.11). Dat u niet zeker bent van dergelijke zaken, bevestigt dat uw herkomst uit Mamakhel niet geloofwaardig is. Verder verklaart u dat de landbouwers van Mamakhel, waaronder u en uw schoonbroer, hulp kregen van organisaties. Gevraagd naar de namen van dergelijke organisaties noemt u 'PRT' en 'National Solidarity'. U weet echter niet welke nationaliteit de vertegenwoordigers van de PRT (provincial reconstruction team) hebben. Evenmin kan u zeggen of dit burgers of militairen zijn (CGVS, p.13). De op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie toont aan dat de PRT een militaire eenheid is. In Nangarhar gaat het om een Amerikaanse eenheid. Hoewel reeds zeer geruime tijd actief in Nangarhar, kent u slechts één van de verwezenlijkingen van deze eenheid (CGVS, p.13). Verwacht kan worden dat een inwoner van Mamakhel omtrent dergelijke zaken uitgebreidere verklaringen kan afleggen. Voorts zegt u dat u leiders van de Taliban kent en u noemt Younus Khalis. Of de man in uw regio opereert, zegt u dan weer niet te weten (CGVS, p.11). Evenmin

weet u of de man nog in leven is (CGVS, p.11). De info toont aan dat Khalis al geruime tijd, meer bepaald in 2006, overleden is. De naam van zijn zoon, Anwarul Haq, die wel nog zeer actief is in de provincie Nangarhar, zegt u dan weer niets (CGVS, p.11). Jallaludin Haqqani, de leider van het gelijknamige terreurnetwerk dat volgens de informatie bij uitstek actief is in de oostelijke provincies waaronder Nangarhar, is u eveneens onbekend (CGVS, p.11). Voorts noemt u de namen van een drietal leiders van de Taliban die in uw regio actief zouden zijn. Wat de mensen van uw regio over deze personen vertelden en waarom deze personen bekend of berucht zijn, kan u evenwel niet verduidelijken. U stelt louter dat zij jihadi's zijn en vechten (CGVS, p.11). Nog elders blijkt dat u niet over de kennis beschikt die logischerwijs kan worden verwacht van een persoon die zijn leven lang in Afghanistan zou hebben gewoond. U kan bijvoorbeeld niet verduidelijken wie Burhanuddin Rabbani, de onlangs vermoorde ex-president van Afghanistan, is (CGVS, p.12). De naam van de bekende krijgssheer Sayyaf zegt u ook niets (CGVS, p.12). Als het Commissariaat-generaal u vraagt of u behalve de partij Hezb-i Islami andere van de nochtans zeer talrijke partijen of groeperingen in Afghanistan kent, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.12). Nochtans zijn het deze partijen en de leiders van deze partijen die de geschiedenis van Afghanistan voor een groot stuk hebben bepaald en een grote weerslag hebben op het alledaagse leven van de Afghaanse burger. Ook uw kennis van de etnische realiteit in Afghanistan overtuigt niet. Gevraagd naar andere etnische groepen in Afghanistan, noemt u telkens weer de "Farsisprekenden". Welke etnische groepen Farsi (of Dari) spreken, kan u echter niet verduidelijken (CGVS, p.12). U stelt verder dat de meeste inwoners van het aangrenzende district Surkh Rod Farsi spreken (CGVS, p.12). Dit is onjuist: de informatie toont aan dat 88% van de inwoners van dit district net als u van Pashtounse origine zijn. Als het Commissariaat-generaal u vraagt of u met Farsisprekenden Tadzjiken bedoelt, stelt u weeral louter dat het Farsisprekenden zijn (CGVS, p.12). Als het Commissariaat-generaal u verder vraagt of de Hazara etnie u bekend is, stelt u dat u er nooit Hazara's zag. Dit is aannemelijk voor een inwoner van Hesarak. Dat u echter geen idee heeft waar in Afghanistan de Hazara's wonen (CGVS, p.12), is weeral een opmerkelijke vaststelling. U weet slechts aan te geven dat ze in Kabul wonen (CGVS, p.12), terwijl de informatie aantoont dat Hazarajat, het thuisland van de Hazara's, provincies als Bamyan, Ghazni, Ghor, Day Kundi en Wardak behelst. Verder dient te worden vastgesteld dat het profiel dat u zich aanmeet, dat van zoon van een vermoorde politiemann, evenmin overtuigt. Over de jarenlange carrière die uw vader bij de Afghaanse politie zou hebben gekend, weet u helemaal niets. U zegt enkel dat hij bij de politie was en dat u er verder niets over weet (CGVS, p.3,4). U bent niet op de hoogte van de aard van het politiewerk dat uw vader zou hebben uitgevoerd (CGVS, p.4). Als het Commissariaat-generaal opmerkt dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat uw vader les gaf aan de politieacademie, antwoordt u dat u daar geen verdere informatie over heeft (CGVS, p.4). U weet niet waar in Kabul les gaf (CGVS, p.10) en op de vraag of uw vader in het kader van deze activiteiten samenwerkte met buitenlanders, geeft u geen antwoord (CGVS, p.10). Welke rang uw vader binnen de politie verwierf, is u onbekend (CGVS, p.4). Evenmin kan u zijn inkomen als politiemann met jarenlange anciënniteit inschatten (CGVS, p.7). Nochtans zal het wegvallen van dergelijk inkomen een harde dobber zijn geweest voor de familie die achterblijft en dient te leven van enkele jeribs grond. De vaststelling dat u niet in het minst op de hoogte bent van de activiteiten van uw vader, ondermijnt uw resterende geloofwaardigheid. Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof aan uw profiel en herkomst uit Sherzad. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat zich in die regio afspeelt. Hieruit volgt ook dat u niet als vluchteling kan worden erkend. Om dezelfde redenen kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend. De vaststelling dat u niet uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn

vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon. Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend. De documenten die u voorlegt, herstellen uw geloofwaardigheid niet. De kopie van uw taskara kan uw asielrelaas enkel staven bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken. Bovendien blijkt uit informatie die aanwezig is op het Commissariaat-generaal dat frauduleuze documenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Peshawar en in steden van Afghanistan. De documenten die uw vader zouden toebehoren zijn geen enkel bewijs voor uw verblijf in Afghanistan. Het militair boekje, waarvan u denkt dat het aantoonde dat uw vader voor de Afghaanse politie werkte, geeft aan dat uw vader in de periode 1359-1360 (1980-1981) zijn militaire dienst deed. Twee andere documenten tonen aan dat de eigenaar van de documenten in 1368 (1989) en in 1374 (1995) gepromoveerd werd. Het attest dat stelt dat Shirzad Isaq een martelaar werd, bevat niet eens een datum. Een ander attest verklaart eveneens dat uw vader een politiemann was en het slachtoffer van een aanslag werd. Ook dergelijk attest dient te worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker wijst erop dat hij op het ogenblik van de feiten minderjarig was en dat hij ongeschoold is zodat men niet mag verwachten dat hij een uitgebreide geografische, historische en politieke kennis heeft. Hij merkt op dat hij kon antwoorden op vragen over tv, radio, scholen in zijn dorp en natuurrampen in zijn streek.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad sluit zich aan bij het oordeel van de commissaris-generaal dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in Mamakhel heeft gewoond en van daar afkomstig is.

De Raad treedt verzoeker bij dat van hem geen uitgebreide geografische, historische en politieke kennis mag worden verwacht, gelet op zijn profiel. Van verzoeker mag echter wel worden verwacht dat hij op vragen over zaken uit het dagelijkse leven kan antwoorden en hierover juiste informatie kan geven. Uit de bestreden beslissing en uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker hier niet toe in staat is. Zo heeft de commissaris-generaal terecht opgemerkt dat verzoeker beweerde dat niemand van zijn dorp ging stemmen en dat zij die dit toch wensten te doen helemaal naar Jalalabad moesten om hun stem uit te brengen, terwijl uit de informatie blijkt er bij de verkiezingen van 2010 stemlokalen werden geopend in de kliniek en in de hogeschool van Mamakhel. Verzoeker verklaarde ook dat hij hulp kreeg van organisaties, waaronder PRT, maar hij kon niet zeggen of PRT uit burgers of militairen bestond, terwijl de informatie aantoonde dat PRT een militaire eenheid is. Verzoeker verklaarde voorts dat hij leiders van de taliban kende en hij noemde Younus Khalis. Hij wist echter niet of deze man in zijn streek actief was en of hij nog in leven is. Uit de informatie blijkt dat Khalis al geruime tijd, meer bepaald in 2006, is overleden. De naam van zijn zoon, Anwarul Haq, die wel nog zeer actief is in de provincie Nangarhar, zegde verzoeker dan weer niets. Het feit dat verzoeker over deze dagelijkse zaken geen juiste

informatie kon geven of het antwoord schuldig moest blijven toont aan dat zijn beweerde afkomst niet aannemelijk is.

Verzoekers betoog dat hij wel kon antwoorden op vragen over tv, radio, scholen in zijn dorp en natuurrampen in zijn streek, weegt hier niet tegen op. Verzoeker toont immers niet aan dat hij deze kennis enkel ter plaatse kon verkrijgen. Het feit dat deze kennis ook kan zijn ingestudeerd maakt dat deze kennis niet doorslaggevend kan zijn om te beoordelen of verzoeker uit Mamakhel afkomstig is.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling is erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER